

HET KRUI SPUNT

*Informatiebulletin van de NIGA
16e jaargang nr 1, januari 2024
Redactie: Ds. Jaap Jonk
Opmaak: Ernst H.F. Meijer*

De aarde was woest en leeg

Meditatie

Een nieuw jaar, een nieuw begin! Dat is altijd mooi en feestelijk. Ik hoop dat dat voor veel mensen hier in Alanya ook zo zal zijn, we kunnen immers niet zonder hoop in ons leven, dat het goed zal gaan, beter zal worden, dat we vooruit gaan.

Een nieuw begin mogen maken is ook heel bijbels. Natuurlijk is de schepping een nieuw begin van mensengeschiedenis vanuit de woeste ledige chaos. Noach mag een nieuw begin maken na de zondvloed. De geschiedenis van Jezus staat vol met kansen van een nieuw begin, en uiteindelijk hopen wij op het ultieme nieuwe begin; het koninkrijk van God waar geen tranen meer zijn.

Even terug naar jouw nieuwe begin. Waar denk je dan aan? Zelf denk ik aan mijn kindertijd op de basisschool. Soms kreeg je dan een nieuw schrift van de juf. Een kostbaarheid met maagdelijke bladzijden, het rook zelfs lekker, en in zo'n nieuw schrift kon je opnieuw beginnen! Opnieuw beginnen met de hoop dat het dit keer heel goed zou gaan, geen fouten, geen rode strepen van de juf, geen drieën of vieren, maar alleen negens en tiens. Zo'n nieuw schrift was een uitdaging en een belofte tegelijk. Ik ging het proberen tegen beter weten in, want natuurlijk zou ik fouten maken ...

Misschien is dat ook wel een beetje de romantiek van de kindertijd, dat je "tegen beter weten in" toch de moed hebt om foutloos te willen zijn. Met de jaren groeit het besef dat dat niet kan. Het streven blijft, maar je groeit in realisme. Misschien dat we juist daarom, de bijbelse hoop op het ultieme nieuwe begin, nodig hebben. Eens zal het toch gebeuren, rechtvaardigheid, eerlijk delen en geen tranen en ziekte meer; een foutloze wereld.

We zijn nog niet zo ver, in een wereld waarin mensen een oorlog beginnen, door terreur hun gelijk willen halen, een wereld waarin mensen akelig ziek worden. Een wereld waarin de kloof tussen arm en rijk een probleem is. Een wereld waarin we uitermate gecompliceerde problemen moeten oplossen om de wereld leefbaar te houden. Het klimaat, de vluchtelingen en de woningnood, alle drie de problemen vragen inspanning, offers, en volharding om ze te boven te komen. Maar dat kunnen we! Uiteindelijk leven we nu in een wereld die veel beter is dan 100 jaar geleden toen de verschillende landsmensen in Europa elkaar nog liever de kop insloegen dan dat ze bij elkaar op vakantie gingen.

Vandaag zijn er, zoals telkens in de geschiedenis, mensen die denken dat het nieuwe begin helemaal niet zo moeilijk is. Ze beloven ons een foutloos schriftje vol te kunnen schrijven. Er is een eenvoudige oplossing; de buitenlanders gewoon weigeren. Dat we dan zelf onze treinen moeten schoonmaken en tomaten moeten plukken zeggen ze er niet bij. Of we moeten betere wetten hebben, maar dat je met letters geen huizen kunt bouwen vergeten ze maar even. Of we moeten juist van het praten af, en gewoon doorgaan alsof er niets aan de hand is. Dat we iedere dag op het nieuws zien dat er echt iets aan de hand is, daar kijken we dan voor ons gemak aan voorbij.

Een nieuw begin ... het is als het schoolschriftje. Het mag er zijn, ik zou bijna zeggen, God zij dank. En we mogen de hoop hebben dat het beter gaat in 2024. Maar tegelijkertijd weten we dat het niet makkelijk is, sterker nog, onze vorige schriftjes leren ons dat we maar heel langzaam met veel moeite en volharding onze fouten kunnen verbeteren om tot een goed resultaat te komen. De echte hoop zit in het diepe besef dat ons leven een doel

heeft dat we niet makkelijk bereiken. Daarom blijven we de hoop, die God zelf in onze ziel heeft gelegd, koesteren.

Ik wens jullie allen een gezegend 2024.

Uit de pastorie

Een bijzondere pastorie! Toen Francis en ik aankwamen na een doorwaakte nacht in het vliegtuig en 's morgens om half negen op de stoep naast onze koffers zaten te wachten hadden we er nog niet zoveel vertrouwen in ... Maar eenmaal binnen zag ik dat ik nog nooit in mijn leven zo'n grote werkkamer had gehad als hier in Alanya. Ik heb ook nog nooit aan een bureau gewerkt dat de allure heeft van de werkplek van de CEO van KLM. Een mooie locatie ook, op loopafstand van de boulevard en de winkels, met een geweldig dakterras; wij genieten hier, zoveel is zeker.

Werken doen we ook, al is dat beperkt. Francis heeft een laptop meegenomen met een overload aan bestanden. Allemaal overgebleven van haar eigen bedrijfje dat ze had en haar vrijwilligerswerk daarnaast. Haar werk is voorlopig om die computer eens grondig op te schonen.

Van mijn werk ben je – als je in Alanya bent – ook deelgenoot. Ik bereid de kerkdiensten voor, een beetje anders dan anders vanwege de samenwerking met de Duitse Nicolaus Gemeinde. Onverwacht konden we in de maand januari niet in de Noorse Sjømanskirken. Maar... *'Elk nadeel heb z'n voordeel'*. Samen met de Duitsers zijn we met wat meer mensen in de kerkdienst en dat is mooi.

Zeker omdat onze fluitiste Dagmar naar haar familie in de VS is. Samen met de Duitsers en de

muzikale begeleiding van Christiane en haar moeder, kunnen we toch goed zingen. Er zijn heel wat kerkliederen waarvan we de melodie delen. In deze wintertijd zijn er weinig toeristen, en er komen dus ook nauwelijks Nederlanders in het ziekenhuis terecht. Ik ben er tot nu toe één tegengekomen. Gelukkig had de man hier ook een goede vriend die zijn repatriëring naar Nederland via Eurocross geregeld had. Een echte Amsterdammer; *“Ik heb begeleiding door een blonde verpleegster van 18 jaar geregeld, de mooiste die ze hadden!”*.

Van een klein klusje heb ik mij ook gekweten; het opruimen van de bibliotheek. Mensen denken nog wel eens dat dominees alle oude boeken mooi vinden, dat stoffige boeken onze levenslust aanwakkeren. Maar dat is toch echt niet waar, de studieuze nerds

daargelaten. Ook een dominee houdt, als het goed is, de literatuur bij, zowel op eigen vakgebied als in de maatschappij. Ik heb dus de oude meuk uit de overladen boekenkast gefilterd zodat het mooie en goede is overgebleven. Zo ziet de boekenkast er ook weer netjes uit!

Al met al beleven we van alles. De hartelijke ontvangst door de gemeenteleden hier, samenwerking met de Nicolaus Gemeinde (Sint Nicolaas was een Turkse bisschop), adventszondagen met volop zonneschijn en kerst en jaarwisseling met kinderen en kleinkinderen op een smartphone. Alles een beetje anders en dat, afgewisseld met de verrassingen uit de Turkse keuken, maken het tot een onvergetelijke tijd.

ds. Jaap Jonk

Uit de kerngroep

De kerngroep is begin Januari bij elkaar geweest om de lopende zaken van de NIGA te bespreken.

Kerkgangers

Allereerst was daar het thema van de aantallen kerkgangers. Dat aantal liep in december naar een laagtepunt. Op 17 december hebben we de dienst heel knus in een kleine kring gevierd, om met de apostel Paulus te spreken; “Niet het vele is goed, maar het goede is veel!” We hopen en verwachten dat in het komende voorjaar weer meer mensen de kerk weten te vinden.

Samenwerking

De samenwerking met de Noorse kerk heeft een beetje een deuk opgelopen. In januari kunnen we niet in het gebouw omdat het afgesloten is, en dat is omdat de Noren naar een congres gaan. Ernst en ondergetekende hebben goed nagevraagd waarom wij dan niet in het gebouw zouden kunnen... Dat blijkt op kleine ergernissen aan Noorse kant te berusten die eigenlijk de moeite niet waard zijn. Hein en Jaap gaan nog een keer op gesprek. Ook moet er een nieuw huurcontract afgesloten worden. We moeten afwachten hoe dat gaat lopen.

Ondertussen hebben we met kerst en nieuwjaar een mooie samenwerking met de Duitse Nicolaus Gemeinde. In januari vieren we samen de kerkdiensten om 11.30 uur; we waren zeer welkom, we doen gedeeltelijk Nederlands, gedeeltelijk Duits. Op 28 januari is er de Rooms Katholieke priester uit Antalya die dan voorgaat. (Ik vermoed met eucharistie viering maar dat weet ik niet).

Christliche
St. Nikolaus-Gemeinde
Antalya-Alanya

Termine für
Januar 2024

Gottesdienste

(im Januar gemeinsam mit der Niederländischen Gemeinde)
Sonntag, 31.12., 15.00 Uhr: Ökumenischer Gottesdienst zum Jahreschluss
Sonntag, 7.1., 11.30 Uhr: Ökumenischer Gottesdienst
Sonntag, 14.1., 11.30 Uhr: Ökumenischer Gottesdienst mit Abendm.
Sonntag, 21.1., 11.30 Uhr: Ökumenischer Gottesdienst
Sonntag, 28.1., 11.30 Uhr: Kath. Messe (Pfarrer Paskert)

Veranstaltungen:

Das Kirchenkaffee beginnt wieder am 16.1.24
Dienstag, 16.1., 15.00 – 17.00 Uhr: Kirchenkaffee
Dienstag, 23.1., 15.00 – 17.00 Uhr: Kirchenkaffee
Dienstag, 30.1., 15.00 – 17.00 Uhr: Kirchenkaffee

Met de komst van ds. Mariëtte Bossenbroek op 4 februari zijn we weer om 10.00 uur in de Sjømanskirke.

Kerstmarkt

Francis en ik waren zeer verrast door de kerstmarkt hier in Alanya. Zowel de Noorse als de Duitse kerk waren goed vertegenwoordigd. Zou het een idee zijn om als NIGA ook acte de présence te geven? We hebben bedacht dat we stroopwafels zouden kunnen verkopen

en wellicht kunnen we een hoekje in de Duitse of de Noorse kraam ter beschikking krijgen. Zijn er onder jullie enthousiastelingen die mee zouden willen werken? Francis en ik zijn in 2024 van de partij. Over de aankleding – of wij bijvoorbeeld op klompen moeten staan! – kunnen we het nog hebben.

Financiën

De financiën blijven een zorgenkindje. Ieder wordt gevraagd om haar/zijn bijdrage vooral te blijven doen. Jaap stelt voor om ook aan de dienstdoende predikanten een bijdrage te vragen in de woonkosten, de grootste onkostenpost. Dat wordt verder overlegd.

ds. Jaap Jonk

Van onze adviseur

Per 1 januari 2024 heb ik het stokje van Cor van Vliet overgenomen en ben de nieuwe adviseur van de NIGA. Cor heeft vier jaar dit werk vier jaar met veel toewijding gedaan. Namens de kerngroep wil ik hem daarvoor hartelijk bedanken. Tijdens zijn adviseurschap was de coronaperiode. De mogelijkheid live diensten te houden was er niet. Gelukkig heeft hij het zo weten te organiseren dat de voor deze periode ingeroosterde predikanten

bereid waren elke zondag digitaal een mediatie te verzorgen. Via de kerkapp konden onze leden deze overdenkingen volgen en daarmee bleef de continuïteit van de kerkgemeenschap in Alanya gewaarborgd.

Ik zal me even voorstellen voor degenen die mij niet kennen. Mijn naam is Daco Coppoolse, PKN emerituspredikant. Twee keer eerder ben ik in Alanya een periode pastor geweest. In 2018 en 2020. Ik ben ruim zeventienveertig jaar getrouwd met Tineke, we hebben vier kinderen, zijn de grootouders van zeven kleinkinderen en wonen in Odijk.

Als adviseur zal ik mij naast het meedenken met de kerngroep vooral bezighouden met het invullen van het dienstenrooster. Meestal wordt dit twee jaar vooruit gepland. Gelijk werd ik begin januari dit jaar geconfronteerd met een afzegging voor de periode van zondag 21 april t/m zondag 30 juni 2024. ds. Wim Jansen uit Vlissingen heeft te maken met gezondheidsproblemen. Dat geldt ook voor zijn vrouw Elaine. Heel vervelend. Gelukkig is ds. Erik Schuddebeurs bereid zijn plaats in te nemen. Erik en Wilma zijn bekende gezichten voor de NIGA. Fijn dat zij naar Alanya willen en kunnen komen.

Het dienstenrooster 2024- 2025 is nu helemaal ingevuld. We kunnen dus vooruit. Hartelijk dank voor uw betrokkenheid bij de NIGA. We zijn een kleine club mensen die blij is met de vierplek in Alanya. De evangeliebediening is voor ons belangrijk. Wij putten er moed en kracht uit. Het zou fijn zijn als we deze gemeenschap weten te continueren. Daarvoor is natuurlijk ook onze financiële ondersteuning onontbeerlijk. Helpt u mee de NIGA een toekomst te geven?

Hartelijke groeten,

Daco Coppoolse

Even voorstellen;

Beste mensen,

En altijd houdt iets je gaande.
iets kleins of iets groots.
iets even verrassend als helder.

Zoek niet te ver.
Zelfs het licht van een ster
of het lied van een vogel
op een wintertak
is een teken van hoop

Kris Gelaude

Vanuit Nederland wensen mijn man Gerrit en ik u deze
nieuwjaarsgroet voor 2024!

Graag stel ik ons aan u voor, zodat u een beetje weet wie u vanaf 4 februari zult tegenkomen in de kerk, de pastorie of daarbuiten.

Mijn naam is Mariëtte Bossenbroek-Baller, 67 jaar en samen met mijn man Gerrit, waarmee ik ruim 45 jaar getrouwd ben, gaan wij de komende 10 weken bij u wonen en zijn wij onderdeel van uw gemeente. Wij hebben drie kinderen en drie kleinzoons, die het niet zo leuk vinden dat wij 10 weken niet beschikbaar zijn om op te passen. Maar met een internetverbinding kunnen wij regelmatig Whats appen of via Facetime met de jongens kletsen.

Twee jaar geleden, om precies te zijn februari 2022 was mijn eerste contact met Cor van Vliet over de mogelijkheid om een periode naar Alanya te gaan na mijn pensionering. Aanvankelijk wat aarzeling, (wij zijn geen vliegers) maar het idee begon steeds aantrekkelijker te worden. Wij zijn nog gezond en fit genoeg om een dergelijke uitdaging aan te gaan, en het geeft ook de mogelijkheid om eens verder te kijken dan het Nederlandse werkveld. Wij hebben er zin in! Inmiddels ben ik ruim een jaar met pensioen na ruim 23 jaar werkzaam geweest te zijn in een grote zorginstelling in Apeldoorn. De laatste 13 jaar was ik geestelijk verzorger daar. Ik mocht er mensen met diverse aandoeningen als dementie, psychiatrische aandoening, het syndroom van Korsakov en de ziekte van Huntington begeleiden wat ik met veel plezier heb gedaan. Het is bijzonder om in een grote organisatie te werken in een omgeving waar veel zorgen en verdriet zijn, maar ook trof ik mensen aan met een enorme levens-kracht en -wijsheid. Ik heb veel geleerd van deze mensen!

Ik was ruim een halfjaar thuis toen ik vanuit de landelijke kerk PKN de vraag kreeg om als ouderenpastor aan het werk te gaan in Nijkerk. Tot op heden doe ik dat met veel plezier voor een aantal uren per week. Daarnaast vullen Gerrit en ik onze tijd met lezen, muziekkuitvoeringen en musea bezoeken en als het weer het toelaat met wat te wandelen of te fietsen. Wij kijken uit naar begin februari en hopen u dan allen te ontmoeten!

Open rubriek

Een lieve brief uit Nederland

Ik vond het heel moeilijk om te beginnen. Na 8 jaren niet meer in Turkije/Alanya te zijn geweest was ik er eindelijk weer. Wat een feest. Het was als thuiskomen, als een warm bad geweldig. Ik leerde Bert kennen en die heeft mij meegenomen naar de kerk. Wat een prachtige ervaring was dat om in Alanya elke zondag naar de kerk te kunnen gaan. Dit had ik nooit verwacht. De mensen die ik in de kerk leerde kennen waren heel hartelijk en ik voelde mij gelijk thuis. Het was heerlijk om uit te kijken naar de zondag en dan de dag te beginnen met een kerkdienst, en de mooie liederen die wij met elkaar zongen. Ik ben elke dag naar de kerk blijven komen tot de zomerstop. In augustus was ik weer terug in Alanya net op tijd voor 1e dienst na de zomerstop. Het was heel fijn om al die bekende weer te zien in de kerk. Wat ook heel mooi was dat er soms mensen spontaan naar binnen liepen omdat ze opzoek waren naar een kerk of van deze kerk hadden gehoord. Ik heb ook een avondmaalviering meegemaakt wat ik ook heel fijn vond. Ik ben nu weer in Nederland en als ik zondags hier in de kerk ben denk ik altijd even aan de kerk in Alanya. Ik heb de kerk en de mensen die ik heb leren kennen in Alanya in mijn hart gesloten en hoop jullie weer gauw te zien. De lieve groeten van,

Lianda Fraenk

www.niga-turkije.nl